

DIRECTOR:
Dr. AUGUSTIN POPA

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BLAJ — JUD. TÂRNAVA MICĂ

INSERATE:

În știr garmond: 6 Lei. La
publicării repetate după
învolală

Unitatea

REDACTOR:
Prof. DUMITRU NEDA

ABONAMENTUL

Pe un an . . . 200 Lei
Pe 6 luni . . . 100 Lei
Pentru străinătate 400 Lei

Foale bisericească-politică — Apare în fiecare Sâmbătă

Semnele alegerii

(+) Săptămâna Patimilor, — săptămâna
alegerii și refacerii duhovnicești. Muntele Că-
dătoarei, cu Dumnezeu-Omul răstignit înă-
mă, mărturie că oricând peste an, în centrul preocupărilor
bisericești. Privirile tuturor se îndreaptă, gândurile
tuturor se concentrează asupra Celui ce de bună-
voință luând asupra sa răutățile noastre, le ispă-
șește în Vinerea Mare pe lemnul Crucii, câștigând
în felul acesta mântuire și viață lumii. Noi, cei
numiți cu numele Victimei Divine, ne îndeplinim
datorința sfântă față de cel răstignit și față
de noi înșine petrecând acum, cu mintea și cu
inima, la poala Crucii, în luminile purificatoare
întăritoare ale tragerii Calvarului.

Hristos moare cu moartea cumpilă și de-
pară a răstignirii. Se cădea se pățească așa, ca
să poată intra întru împărăția mării, cum a-
măsură-o Dânsul după înviere. — Suferința e o lege
firii care nu cunoaște abatere. Crește în raport
cu rosturile ce-i sunt hărăzite fiecăruia în eco-
nomia mântuirii. Sfinții au fost în toată vremea
găsiți în durerea, fie că s'au mistuit ca luminare
prinse și puse în bătaia aspră a vânturilor vieții,
sau că s'au stins în cazne multe și grele, între
săuși păreți de chinovii. De-au fost bărbați, de-au
fost femei acești aleși între aleși; povestea vieții
e carte deschisă. Tolle, lege!

Și pasă de ia așiderea: îmbrățișează această
le a cerului cu dragostea cu carea au îmbră-
țat-o ei. Oricare ar fi haina și forma în care
s'ar prezintă. Pildă de simțire, gândire și pur-
dere fiind pentru toți și pentru toate una și
aceea: Hristos cel răstignit. Privește la dumne-
scul tău Pilduitor cum se supune patimii cu
treagă personalitatea sa: cu intelectul și cu
inima. Părăsește foșorul Cinei celei de taină și
îndreaptă pașii spre Grădina Maslinilor „ca
cunoască lumea că . . . precum i-a poruncit Ta-
l, așa face“. Ajuns acolo, potolește zelul intem-
pestiv al lui Petru: „Paharul care mi-au dat
le Tatăl, au nu-l voiu bea?“ Toate loviturile
tuturor le vede prin aceeași prismă: Așa vrea Ta-
l. Nedreptatea judecătorilor, cruzimea căldilor,
rietatea căutată a torturilor, totul e cernut prin
la acestui gând și topit în focul aceleiași iubiri
ta să primească cu drag orice vine dela mâna
trintelui. De aceea nu incriminează pe nime, nu
urmură împotriva nimănui. Odată ce paharul
ferinței i-a fost pus la buze, nu se mai intere-
ază nici de mâinile văzute cari îl țin, nici de
stimpul cât îl țin, nici de amestecătura din el,
le arătându-ne „ca să urmăim urmele lui“. —
Trăcie, boală, bârfele, preterare, insuccese, păgu-
ri, prigoană, uscăciune sufletească, ispite chinu-
toare, poveri strivitoare ale datorințelor statului
le: ce semne ale alegerii! Omul cel trupesc va
feri cumpilă sub apăsarea lor. Va încerca se
pe de înțeleștarea lor. Omul cel după spirit
ă va șopti, plecat sub mâna celui Preafălat:
voia mea, ci voia Ta, Doamne, să fie! Asta
ntrecă dreptii știu că orice suferință pământ-
ască — vorba sf. Atanasie, — e numai un nou-
ă care în curând trece, și întrecă mai știu
ă — asta-i principalul, — știu că durerea,
aparte de a fi un nonsens, e o realitate cu a-
ne, mângâietor și înălțător tălc.

Suferința în mâna lui Dumnezeu e uncalta
care se folosește ca să-și desbare fiii de ni-
nenciile vremelnice. „Am plâns; iată de ce am
zut“, mărturisește un cap luminat. „Sunt lu-
tri cari nu pot fi bine văzute decât prin pân-
rimilor“, remarcă un frate de geniu al celui
tălc. — Alta: micile merite călitate în focul
ferinței cresc în valoare. Iar asta e în strînsă

Apărarea statului

— Câteva însemnări pe marginea unui proiect de lege —

(=). Se discută, cu înfrigurare și cu tă-
răbol național, legea conversiunii. I-se urmă-
resc cu aprindere toate fețele și toate fazele.
Și, pe dreptul. Este o problemă capitală a
vieții economice. — Păcat numai că această
vâlvoare conversionistă face să se strecoare
prin Corpurile legislative aproape nebagată
în seamă o altă lege care, pe planul general
politic, are și ea cel puțin atâta importanță,
câtă asanarea datorțiilor în cel economic.

Ne gândim la legea pentru apărarea
statului. După a noastră părere, ea privește
înseși rădăcinile vitalității neamului, înseși re-
zorturile morale de rezistență și vlagă națio-
nală. De sigur un prin litera ei și nu prin a-
mănușul concret al rândulelilor ce precon-
izează. Cumpănirea acestora nu intră în pre-
ocupările noastre și, din punctul nostru de
vedere, sunt secundare. Ele sunt digul ce se
înfrîpă, în grabă, pentru a stavili puvoaiele ce
amenință să iasă din alvie. Nu suntem teh-
nicienii în astfel de lucrări.

Treaba cărmuirii. Principial, e nu numai
dreptul ei și datoria ei, ca în caz de pri-
mejdie, să porceadă fără șovăire la astfel de
măsurii. Țara trebuie apărată totdeauna și îm-
potriva oricui. Dușmanul dinlăuntru, care
scurmă în ascuns la temelii pe cari se ridi-
că marea clădire a statului, poate fi tot așa de
periculos ca cel care izbește zidurile din
afară. Rigorile prevăzute pentru unii ca aceștia
nu ne înduioșază. Cei drepti și pașnici — dacă
legea va fi bine chibzuită și nu va lăsa de-
schisă calea abuzurilor — nu se vor izbi de
asprimea ei. Ceilalți, își merită soarta ce li-se
croiește.

Ne interesează însă, în cea mai mare
măsură, apele însăși cari trebuiesc zăgăzuite
cu astfel de baraje artificiale. Acestea ar tre-
bui să le ia neamul în mai de aproape cerce-
tare. De ce sunt necesare astfel de măsuri ex-
ceptionale? Iată întrebarea capitală pentru
diagnosticul și terapeutică stărilor de azi. —
Căci, de sigur, nu de flori de cuc și nu ca un
simplu divertisment cetățenesc a născocit gu-
vernul această jucărie primejdioasă. Știe, că
e necesară. E necesar deci ca statul să se a-

legătură cu creșterea fericirii noastre de veci. Noi
uităm ușor acest lucru. Cum ar fi să-l uite însă
Veșnicul Părinte? — Alta: Multe primejdii de
moarte le încunjurăm, chiar și în viața de toate
zilele, numai grație cutărei suferințe. Sf. Ignățiu
de Loyola vrea să meargă în Cipru, dar nu-i
primit nici într-o barcă grecească, nici într'alta
turcească. Și tocmai asta-i este norocul: amân-
două corăbiile pier în valuri cu prilejul acelu
drum pe mare. — Binecuvântată fie mâna care
împarte crucile cu înțelepciune și iubire!

pere împotriva propriilor săi cetățeni, cu pază
întărită și cu strășnicie sporită. Trebuie deci,
că sunt mult cetățeni capabili să se ridice îm-
potriva statului. Sunt primejdioase gândurile
cari se țin în umbră și cari vreau să răstoarne,
cu violență și teroare, rândulele țării. Și a-
ceste gânduri prind. Zăpăceala generală le
favorizează. — Un organism sănătos elimină pe
cale de funcționare organică, normală, astfel
de toxine. Se pare că la noi nu mai e așa.
Instinctul nostru de conservare nu mai reac-
ționează și nu mai funcționează normal. E
nevoile de intervenție chirurgicală.

Operațiile însă sunt totdeauna neplăcute
și periculoase. Și au marele neajuns, ca de o-
biceiu nu pot tăia decât rana dela suprafață.
Rădăcinile cancerului nu le pot smulge din
întregul organism. Mai ales când aceste ră-
dăcini sunt de ordin moral, spiritual. — Căci,
evident, boala noastră e de această natură.
S'au zăpăcit mințile. Nu mai vedem la fel nici
măcar obiectivele esențiale ale rosturilor na-
ționale. Și s'a eclipsat înspăimântător senti-
mentul moral. Scade frica de Dumnezeu. Cu
ea deodată, în chip firesc și fatal, dispăre și
rușinea de oameni. În care se cuprinde și re-
spectul față de autoritate; care se găsește
astăzi, din același motiv, în criză disperată.
— Scade iubirea de Dumnezeu. Cu ea dispăre
idealismul, entuziasmul, elanul, spiritul de
jertfă: elementele componente ale iubirii de
neam și de țară. Crește, în schimb, egoismul,
setea de averi și de plăceri, pentru cari nu
mai există altă frână decât poliția și pușcăria,
cuprinse și ele de miasma generală a corrup-
ției distrugătoare.

E bolnav sufletul societății noastre. Legea
pentru apărarea statului strigă sus și tare a-
ceastă dureroasă realitate. În calea marelui di-
strămări, ea cearcă să ridice bariere externe,
materiale. Necesare, de sigur, dar prin însăși
firea lor insuficiente. Fiindcă nu pot atinge
rădăcina răului. Pentru aceasta trebuiesc cău-
tate alte leacuri. Acelea pe cari le-a arătat în
Senatul țării, vorbind la mesaj, împede și
convingător, p. episcop de Oradea Valeriu
T. Frențiu. Altă școală, altă educație ne tre-
buie. Una stăpânită de Dumnezeu și de e-
vangellie.

Din nenorocire, acest glas a fost aplau-
dat și, ca de-atâtea ori, uitat apoi numai de-
cât. Cerem mai multă moralitate, vrem caracte-
tere, dorim mai mult spiritualism, ne trebuie
o concepție sănătoasă a vieții, și în același
timp scoatem, tot câte un pas religia din școală,
îngădindu tot mai mult câmpul de activitate al
preotului; scădem mereu, prin înfometare, pu-
terea lui de muncă. În schimb: tolerăm fără
cuvânt valurile de pornografie ce se varsă

zilnic peste toate meleagurile țării, din toate tiparnițele, din toate localurile din cinematografe și chiar din teatrele subvenționate direct din bugetul țării, Radio face reclamă nerușinată pentru cărți imunde. Și a tătea altele. Pe toată linia acest detestabil echivoc, această duplicitate scabroasă: vedem binele și îl reclamăm, dar favorizăm cu toată puterea, oficial, răul detestat.

Așa însă nu mai merge. Cel puțin nu lungă vreme. „Legea pentru apărarea statului“ e un semn, că rezervele de rezistență morală ne sunt pe isprăvite. Trebuie să le înținem. De sigur nu cu poliția, și nu cu pușcări. Pe alte căi și cu alte mijloace. Ne trebuie o altă lege, cea mai urgentă și cea mai necesară, pe care apoi s'o urmăm cu sfințenie pe toată linia: *legea pentru apărarea sufletului neamului*, prin putărirea credinței și a moralei!

Bucurie mare în casa Surorilor noastre. Acum: vorba cu „Casa Surorilor noastre“, e un fel de a vorbi. Și atâta tot. Pentru că deși Dumnezeu le tot îmbogățește rândurile, iar dănsule ostenească din puteri și peste puteri, și cruță până la excesivă nemilă față de sine, totuși n'au ajuns încă să-și poată clădi un cuib care să fie a lor. Numai a lor. Pentru nevoile, deja destul de numerosul lor personal monahicesc. Și așa se face că și bucuria, — respectiv bucuriile — de Sâmbăta trecută le-au gustat în Domnul, ce e drept în familie, dar în lăcaș de înțelegător și binevoitor imprumut părintesc-creștinesc: în capela Institutului Recunoștinții.

Lume a fost multă, și dinafară, cât n'o mai cuprindea încăperea, altfel destul de spațioasă, a numitelor capele. Era vorba de trei momente religioase cum nu des i-e dat omului să vadă: botezarea unei studente universitare de religie mosaică; depunere de voturi perpetue, și, — într'o altă serie — depunere de voturi călugărești simple.

Pe Surori, sufletește le-a pregătit, vreme de 10 zile, pentru aceste clipe mărețe, p. franciscan Dr. Dominic Nicolăeș dela Oradea. Actele sfinte și sărbătorești ale botezului și

luării juruințelor monahicesci le-a săvârșit Preaf. Alexandru Nicolescu al Lugojului, în cadrele jertfel liturgice de dimineața, la care a fost asistat de p. canonic Șt. Roșianu, dir. duhovnicesc al Surorilor, și de alți preoți. Impresia făcută de încreștinarea dș. Edita Tauber a fost deadreptul șguduitoare. N'o s'o ulte niciodată nime din cei ce au fost martori acelei scene de antică grandoare creștinește-religioasă.

Cum iarăși neuitat va rămânea și momentul care lega pe viață cu sărăcia, castitatea perfectă și supunerea desăvârșită pe Surorile: Lucia (Ludovica Lechințan), Gervasia (Ana Maniac), Agapia (Aurelia Domșa), Teodora (Lucreția Trif), Norbertina (Ana Bud), Iustina (Ileana Bolundă) și Melania (Lucreția Verzeș). În aceste șapte noul puteri puse, cu marinositate sfântă, cu totul în slujba unui ideal de cea mai autentică puritate, era cu neputință să nu se întrezăriască forța pe care o chează și stabilește în bine și bogăția de haruri ce negreșit are să vină dealci'ncolo cu și mai mare prisosință peste gândurile și întreprinderile acestei Congregații, dela Cei ce nu se lasă întrecut în lărgime de inimă de fapțurile sale.

Obligă cu aceeaș severitate nedivizată și voturile vremelnice ca cele perpetue, cu deosebirea că se depun în forme mai simple (de aceea și: *voturi simple*) și angajază în fața lui Dumnezeu și a bisericii numai pe un răstimp hotărît (în cazul de față pe câte trei ani), după care liberă e fiecare persoană cu atari voturi să continue pe calea vieții monahicesci, ori să-și vadă de alte orientări. Ceeace — notăm numai decât — prea rareori e cazul.

În legăturile călugăriei au intrat legal și formal Sâmbăta trecută și Surorile: Aloisia (Maria Naghi), Bibiana (Ileana Kurtinetz), Charitas (Maria Badiu), Chrisostoma (Ileana Hodote), Egidia (Rafila Țetcu), Fidelis (Ileana Șuta), Macrina (Ileana Hotea), Romana (Paraschiva Crișan), Romualda (Veronica Man) Virgilia (Nina de Brincken) și Xaveria (Anastasia Crișan).

Pentru completarea reportagiului mai adaugem că răspunsurile corale la toate ac-

stea ceremonii și la sf. liturghie le-a dat o precizie impecabilă și un simț artistic încântător, corul elevilor Școlii Normale Fete, condus de dș. prof. Bura.

Alte trei luminare

Toate trei din Italia atâtor străluciri: B. Cottolengo, Pompillu Pirrotti și Teodora Margareta Redi. Au fost ridicați la catedra altarelor Luni, 19 Martie c., de praznicul Sf. Iosif în biserica Apusului.

1. Sfântul Proniei cerești, Iosif B. Cottolengo s'a născut la Bră, eparhia de Asti, Italia, Maiu 1786. De constituție fizică fillgrană, dar de spirit. Încă la vârsta de cinci ani dă se cări lasă să se întrevadă lucruri mari: mă casa părințească cu o frînghluță ca să a câte paturi poate cuprinde, pentru că, — se destăinuie mamei sale, — are de gând dune aci atâția și atâția, când va fi mai mare. Teologia o studiază în Torino. Acolo își și doctoratul. Tot acolo ajunge și canonic și impresionează puternic Viața sf. Vincențiu Paul și se hotărăște să facă așșiderează trăiască pentru cei umili, necăjiți și să jutoraji. Închiriază două camere sărăcăci la Valta Rosa, și primește patru bolnavi în îngrijire dintru ale sale (1828). În scurtă vreme însă trebuie să se mute în zona de sub Valdocco, pe atunci pustietate în lege. Aici ridică apoi acea cetate a iubirii, „Piccola Casa della Provvidenza“ care deja între 1842 adăpostește în permanență la șapte mii persoane, din mila obștii credincioase. prezent se susțin în aceeaș „Piccolo Casa“ de dimensiunile unei cetăți uriașe, la cinci mii de persoane, în majoritate absolută moșteniți ai sorții, lăpădături ale societății ruine ale vieții, sub îngrijire de Surori de caritate, preoți și medici, mijloacele de viață toate, dar absolut toate, provenind din acea sursă inepușabilă: Provedința divină, care îngrijește zilnic de inimi caritabile și să marinosoase.

2. Fiul sufleteș al sf. Iosif Calasanzio, sf. Pompillu M. Pirrotti, vine pe lume în

Foița „Unirii“

Prin umbre și lumini*)

de P. Ioan M. Gârleanu

Am răs, am plâns uitat de lume
În grabnicul vieții mers.
Ca o poiană fără nume
Eu tac, aștept, și cânt în viers
Că sunt mai vesel ca oricând
Și răs plângând.

Am plâns, am răs o viață întreagă
De bucurii adânci cuprins:
Și acum în mine se închiagă,
Că ntr'un ostaș lovit, ne'nvins,
Un vesel și un jalnic gând
Și plâng răsând.

Cum? Cine poate să învie
Un traiu de umbre și lumini
Când e trecut în veșnicie?...
În fața crucii de te'nchini
Și spini și roze te cuprind...

Trăești murind...

*) Din volumul: „Flori de pe drum“, (Săbăoani-Roman. Tip. și ed. „Serafica“, Pg. 72. Lei 15), asupra căruia vom reveni cu proximal prilej. N. Red.

Insemnări literare

Ioan Al. Bran-Lemeny: Tălăz, poezii, Brașov, 1933

de Pr. Ioan Rinea

În vara anului trecut s'a stins una dintre cele mai reprezentative figuri ale clerului catolic francez, abatele Henri Bremond, membru al Academiei franceze. La noi abia dacă unele ziare creștine au înregistrat dispariția prematură a modestului preot, care prin eruditele sale critici literare, pătrunse toate de o cădă și cuprinzătoare viziune creștină, și-a câștigat un loc de onoare în istoria criticii literare contemporane.

Cele mai însemnate opere literare ale lui Henri Bremond rămân, fără îndoială, studiul asupra lui Newman, acest mare convertit al veacului trecut, apoi Istoria literară a sentimentului religios în Franța și Poezia pură.

În aceste ultime două lucrări ale sale, Henri Bremond cu o pătrunzătoare analiză psihologică și cu o seducătoare vervă literară, unite cu un cuceritor avânt mistic arată întreaga gamă a resorturilor poeziei pure.

În rarile sale clipe de introspecție și regăsire de sine, omul simte nevoia de a evada din cercul de fier al asprelor nevoi ale vieții și a se ridica, pe aripile artei și mai ales ale poeziei, din atmosfera îmbăcșită de miros pământesc, sus, pe culmile bucurilor pur spiri-

tuale. Calitatea unei opere de artă și înalta artistică, în o foarte mare măsură și de subiectului. Cele mai superioare creații artistice vor avea deci, pe lângă o desăvârșită formă artistică și cel mai nobil subiect. Bine adevărul și frumosul suprem vor fi, deci, sorturile cele mai sublime ale poeziei moderne. Setea de nemărginit, dorul veștii dorința de eliberare definitivă din toate poartă stigmatele vremelnice și anco sufletului în Divinitate — iată subiectele împrumutate poeziei ceva din parfumul purității, și-i garantează durabilitatea. Pentru vor fi poeziile cari cântă iubirea, natura, prietenia, mila, iertarea, bunătatea etc. valoroase în sine și deci trainice vor rămâne numai acele poezii, cari respiră ceva din viața dar dramaticele nizuinți ale omului și a se apropia de Dumnezeu.

Flamura poeziei vor forma-o, deci, clipele religioase, imnul, psalmul și rugămintea. Azi, mai mult ca oricând, vîtrinele poeziei ne îmblie o mulțime de volume cu poezii. Și e greu să alegi, căci poezia bună e o rară, iar cele mai multe volume de poezii sunt flori simple ce cresc pe marginea drumului dacă nu chiar flori artificiale. Mărturisim din aceste motive nu cetesc poezii, dar mare prudență și rar de tot. În orice caz pe lângă o frumoasă prezentare artistică

Septembrie 1710, la Montecalvo Iopino, în provincia Benevento. Trece întru lumina cea născută în 15 Iulie 1786. Contemporan cu SS. Alfonso de Liguori, Pavel dela Cruce, Leonard de Porto Maurizio, Teofil de Corte și cu alte figuri proeminente ale spiritualității creștine, dânsul se reliefează ca un educator fără păreche. Apostollă sa pe acest tărîm și-o desvoaltă în legăturile și sub inspirațiile tagmei călugărești a Piaristilor, în care intră încă la vârsta fragedă de cincisprezece ani. Ceeace nu înseamnă că a fost scutit de piedeci și mizerii. Dimpotrivă: invidiat și rău înțeles, a fost prigonitor și în ordin, și înafară de ordin; a fost jertfă celor mai odioase calomnii, și a trebuit să rabde și temnița o vreme. Din toate l-a scos însă biruitor la urmă Stăpânul și Preacurata, pe care cu atâta delicateță o numia mereu a sa „Mamma bella“, și la a cărei sprîjin a recurs cu tot sufletul, în toate împrejurările, sfătulnd și pe alții să porceadă la fel.

3. Floarea Carmilului, care este sf. *Tereza Margareta Redi*, vede lumina zilei în Arezzo, la 15 Iulie 1747. Pe mica Ana — așa o chema din botez, — o preocupă foarte de timpuriu chestii grave: „Cine e Dumnezeu? De unde-l Dumnezeu acesta mare? Ce trebuie să fac ca să-i plac?“ Și de fapt își și da silința încă din tinerețe să-i fie mereu pe plac. „Isus știe bine, — cetim în mărturisirile ei, — că încă din copilăria mea n'am avut altă dorință decât aceea de a-I plăcea Lui, și să devin sfântă“. În vârstă de șaptesprezece ani intră la carmelitane în Florența. Se stinge din viață ca un înger, la 7 Martie 1770, sărutând Crucifixul de alamă, cu ținte, pe care-l strînsese fără încetare la sân de când îmbrăcase halna de mireasă a lui Hristos. Are multe trăsături comune cu sf. Tereza de Lisieux între altele: setea după suferințe, jertfa de sine pentru alții și săvârșirea cu predilecție a lucrurilor unite și umilitoare, nedorite de altele. Chiar și anii vieții de mănăstire le sunt pușini la amândouă, murind tinere și una și alta.

Preamărit să fie Domnul care ne arată printr'asta că sfințenia nu-i apanajul exclusiv al veacurilor prime, nici nu-i legată de vârstă, condiție socială, ori sex.

Marin Barbu-Bănățeanu

Misiuni populare în eparhia de Nord. Pilduitor de activă Reuniune de misiuni a vlădiciei Maramureșului înscrie și în aceste Paresimi rânduri pline de mângălere în istoria tinerei dar vigoasei sale vieți. Despre rezultatele misiunilor populare din *Ilba* am pomenit în numărul trecut. De astădată ne întregim informațiile cu următoarele:

Postul Mare al Anului Sfânt, în care ne mai aflăm încă, a însemnat prilej de radicală primenire sufletească pentru o seamă de parohii din eparhia de Nord. Așa: la *Bozinta Mare* s'au ținut sfinte misiuni de către p. egumen dela Bixad, *P. Atanasie Maxim*, în zilele de 22 Februarie — 2 Martie. S'au mărturisit și cuminecat 702 credincioși. Tot *P. Atanasie Maxim* a săvârșit apoi aceeași muncă apostolică la *Sălsig* din 3 — 10 Martie, când s'au împărțit cu Sf. Taine 1447 de înși. De aici Preacuvioșia Sa a trecut la *Medieșul Aurit*, vestind și aici cuvântul Domnului în răstimpul 11 — 18 Martie cu mare rod: 1323 de împărțiri. P. egumen dela Mănăstirea Moiselului, *P. Leon Manu* s'a ostenit ca misionar în Maramureșul propriu zis. Și anume: în *Rona de jos* (din 28 Febr. — 4 Martie c.), unde s'au mărturisit și cuminecat 436 de înși; în *Vișeu de mijloc* (7 — 11 Martie c.), unde s'au împărțit cu Sf. Taine 705 de înși; apoi în *Leordina*, *Ieud* și *Sighet*. La *Giulești* a îndeplinit operă misionară p. *Tit Berinde* din Sighet, în zilele de 8 — 11 Martie c. (515 împărțiri), iar din 15 — 18 Martie în *Berbești*, unde s'au mărturisit și cuminecat 501 de bincredincioși. — Mai notăm și sfintele misiuni din *Someșgurulău* ținute din 16 — 19 Martie c. de p. *Patriciu Trușășiu* dela Balamare. Mărturisiri și cuminecări: 540. La *Baiamare* p. *L. Vida* a împlinit, în zilele de 15 — 18 Martie c., slujba de apostol al tinerețului școlar, inculcând în cadrul *exercițiilor spirituale*, (un fel de sfinte misiuni și acestea), adevărurile mântuirii elevilor dela liceu și elevelor dela gimnaziu.

La ascultarea mărturisilor au dat, pretutindenea, ajutor larg și frații preoți din loc și din vecinătate.

Pentru frații din risipire. Dintre dănille ce prindem sub titlul din fruntea acestor șire reliefăm în primul rând celea sosite dela parohia *Șard* (distr. Alba-Iulia) în frumoasa sumă de 5000 Lei. La ce nu s'ar ajunge dacă fiecare parohie s'ar achita de această datorință a iubirii creștine, în măsura puterilor sale, firește, dar cu înțelegerea și spiritul de jertfă al bunilor credincioși dela *Șard*!

Răbojul jertfelor aduse de particulari în acelaș scop nobil arată și el încreștări frumoase. Așa, se notează cu câte 1000 Lei: dd. Dr. Coriolan Rusu, adv. Turda; Cornel Harșia, inginer, Timișoara; Dr. Ioan Roșu, adv. Sf. Gheorghe și Victor Mureșan, inspector financiar, Cluj. Cu câte 500 Lei: dd. Dr. Victor Bogdan, notar public, Ocnele-Mureșului; Dr. Laurențiu Bălan, adv. Teiuș; Dr. Valer Bilțiu, medic, Bistrița; Dr. Ioan Cosma, notar public, Cluj; Ioan Dumitrescu, inv. pens. Șard; Dr. Eugen Sâmpetrescu, judecător, Brașov, și Iuliu Moisil, prof. pens. Năsăud. Cu 400 Lei: d. Leon Moldovan, inv. pens. în Ocnele Mureșului. Cu câte 300 Lei: dd. Sept. Smigelschi, inginer, Brașov; Dr. Tralan Pop, medic, Tg. Mureș; Dr. Aurel Groze, medic-căpitan, Alud; Liviu Pop, notar, Căpâlna de jos și Dr. Ioan Pintican din Tg. Mureș. Cu 260 Lei: d. Dr. George Balota, adv. Cluj.

Lista e departe de a fi încheiată cu aceasta. Mai sunt atâția și atâția al căror răspuns se așteaptă, și care va sosi, fără îndoială, cu ofranda sufletului de frate care înțelege și ajută fără zăbavă și rezerve.

Știri mărunte

Personale. Preaven. Ordinariat arhiepiscopesc a făcut mai nou următoarele numiri de administratori parohiali: P. *Nașcu Bogdan*, la Iernuteni; p. *Teofil Ițtar*, la Frunzeni; p. *Ioan Herlea*, nouhirotonit, la Zaul de Câmpie, iar p. *Vasile Ersen*, tot nouhirotonit, la Gorenii.

— Ven. Ordinariat episcopesc de Cluj a rânduit pe p. *Silviu Fărcaș* de admin. local la Breaza Reteagului, iar pe p. *Simeon Aciu*, nouhirotonit, așisderea admin. local, la Dragul Gârboului.

Spania încheie concordat cu Vaticanul? Ministrul spaniol de externe va călători la Roma, pe cât se spune pentru a începe tratative cu Vaticanul în vederea încheierii unui concordat, care să reguleze raporturile dintre republica spaniolă și biserica majorității absolute a cetățenilor, ale căror dorințe și drepturi religioase nu mai pot fi nesocotite. — Acțiunea catolică s'a dovedit aci în foarte scurtă vreme de o extraordinară agilitate și vigoare.

Sărbătoarea Clujului unit religios. Din orașul de reședință al Preasfințitului Iuliu ne vine veste de bucurie deosebită: hirotonire de preot cel.be, care preot e încă cleric student în teologie pe anul ultim. Cazul nouhirotonitului p. *Pompeiu Onofreiu* e unic în anele Seminarului domestic al eparhiei gherlene și abia de va avea păreche chiar și într'a celorlalte Seminarii domestice ale noastre. Colegii de Seminar ai tânărului slujitor al altarului i-au făcut din prilejul hirotonirii, o manifestație mișcătoare până la lacrimi. Și, precum ni-se scrie, sunt mari nădejei că Seminarul clujan va avea parte an de an de asemenea bucurii înălțătoare. — Ajute ceriul!

Locale. Dumineca viitoare, de luminata zi a Iivierii, va predica în catedrală p. Dr. *Victor Macaveiu*, canonic mitropolitan; Luni, a doua zi de Paști, p. Dr. *Augustin Ițtar*, canonic mitrop. și rector al Seminarului Teologic; iar Marți, a treia zi de Paști, p. *Iuliu Maior*, dir. Școlii Superioare de Comerț.

tăm o idee mare sau un sentiment nobil, — cari să lase urme în sufletele noastre.

Am citit cu mult interes volumul de poezii al dlui Ioan Al. Bran-Lemeny. Iubirea, acest subiect cântat pe toate cărările de toți poezii, e atinsă doar în treacăt și numai în câteva strofe, de poet. Un însemnat număr de poezii sunt reușite paste de natură. Cea mai frumoasă e „Primăvara“. Ritmul viu și săltăreț în care e scrisă aceasta poezie ne face să simțim alevea sufletul înviorător ce cuprinde și freamătă toată firea la sosirea primăverii.

... Un suspin prelung și blând...
E zefirul surzând,
E zefirul, care vine, vine iute...
Să sărute
Trandafirul, să-l trezească.
Și foșnește prin grădină
Pe covorul de rugină,
Trece prin livezi și sboară
Și adie
Prin poeni și pe câmpie...

Trecând peste poeziile cu subiect național, dintre cari trebuie să remarcăm „Astra“ și „Vulturul Carpaților“, ne oprim asupra poeziilor cu un pronunțat accent religios. Ne place să subliniem că volumul „Talaz“ începe și sfârșește cu câte o poezioară religioasă. Gândurile mari, cari ni le trezește în suflete sărbătoarea Iivierii, poetul le toarnă în câteva strofe de un cald și mișcător lirism.

Sună dela cinci biserici
Vesel clopotul de Paști,
Firea 'ntreagă reinvie,
Omule, tu când renaști?

Reținem câteva rânduri și din poezia „Spre Tine“:

Cum nu mi-ai 'nălța eu, Doamne,
Sufletul întreg spre Tine,
Când Te simt atât de aproape
Peste tot și lângă mine...

Poeziile dlui Ioan Al. Bran-Lemeny sunt un buchet, în care se disting florile ce respiră o mireasmă de rugă și de adorare.

Constituire. Reuniunea „Sf. Maria“ a femeilor române unite din *Arad*, Duminecă în 25 Martie a. c. și-a ținut adunarea generală de constituire. S'a ales următorul: comitet de conducere. *Președintă de onoare:* Eugenia Dr. Șt. C. Pop; *Vicepreședintă de onoare:* Annie Birtolon; *Președintă:* Lucreția Popa; *Vicepreședinte:* Victoria Albon și Olga Dr. Vicaș; *Cassieră:* Maria Dr. Chindler; *Secretară:* Minerva Dr. Voștinariu; *Controlora:* Maria Ipsilante și Dora Cioculescu; *Membre în comitet:* Gabriela Dr. Pop, Baby Dr. Păscuțiu, Ana Țaranu, Volumnia Pascu, Aurora Dr. Popa, Sofia Grozescu, Margareta Dr. Boca și Viorica Petica; *Membre suplente:* Aurora Băcilă, Liți Marcu, Olimpia Dr. Santai, Viorica Dunca, Melania Suci, Viorica Nicolin, Cornelia Covaci, Laura Luca, Octavia Jumanca și Maria Marcu.

